

PIET RIJNDERS MEMORIAL MEER DAN GESLAAGD.....

Ja, dat mag de conclusie zijn na een mooi weekeinde in november. De wens om erevoorzitter Piet Rijnders een postuum erbetoon te geven in het bijzijn van zijn familie is door de BV Velsen op passende wijze ingevuld. Het begon allemaal met Albert van Setten. Als lid en uiteraard goede bekende van Rijnders vond hij dat er toch eens iets extra's moest komen. Het bestuur pakte dat op. Het clubkampioenschap werd uitgebreid naar 12 finalisten (meer kans voor iedereen) met als bonus deelname aan de Piet Rijnders Memorial.

De opzet is niet nieuw; het Jan Willemse Toernooi van Club70 opereert al meer dan 30 jaar zo. Maar zoals voorzitter Martien de Gier tijdens de opening zei: "Beter goed gepikt dan slecht bedacht!" Met Ed Cavé en verliezend finalist Hans Gerrits als gastheren ging er een leuke, homogene groep biljarters van start. Voormalig Velsenlid Greet van der Laan nam deel na drie jaar reces. Jolanda Boelé, Sieppie Ebbes, Désiree Tiecken en Wil Rosenhart completeerden het kwintet dames. Naast Cavé en Gerrits stonden Rob Paap (Kennemer), Bert van der Pol (Club70), Charles Thie (ADO), René Schaap (Insulinde) en Piet Klompmaker (Koetshuis) aan de start.

In drie poules van vier werden de ballen al snel in de war gegooid en eruit gehaald. Opvallend was dat Greet van der Laan na drie jaar zonder keu bijzonder goed uit de voeten kon.

Datzelfde gold voor René Schaap die nog wel biljart, maar zo weinig (ploegendienst) dat het eigenlijk geen naam mag hebben. Klompmaker doet alleen driebanden, maar dreef menig tegenstander tot wanhoop op het snelle materiaal. De vrijdagavond vloog om.

Zaterdagochtend was er uiteraard tijd gecreëerd voor de crematie van Co Boelhouwer.

Deelnemers en een deel van de organisatie bevond zich op Westerveld; de anderen werden ontvangen bij Velsen door de onmisbare Joop Timmers (geweldig koud buffet Joop!!) en wedstrijdleader Henk Put.

Even na de middag was de ploeg compleet om de poulefase af te ronden. Van der Laan bleek ongenaakbaar: 3x winst en finalepoule. Datzelfde deed Jolanda Boelé. Siepie Ebbes, nieuwkomer met toekomst, zag alleen René Schaap in de poule met de zege weglopen, maar plaatste zich overtuigend. Ook Schaap zou dat uiteindelijk doen omdat de overige dames en heren elkaar onderweg zodanig dwars zaten dat er nogal wat punten werden gemorst in het toegepaste Belgisch puntensysteem. Zaterdag rond vijfen zat de voorronde erop. Er werd afgesloten met een heerlijk koud buffet en men kon de zaterdagavond thuis benutten om de batterij weer op te laden. Zondag finaledag en uiteraard in het bijzijn van de familie Rijnders. De halve eindstrijd werd een thriller. Boelé – Ebbes leek snel uit te gaan. Na zeven beurten iets van 20-0 voor Boelé. Ebbes zette de spanning opzij en knokte zich terug tot op drie caramboles, maar die opwelling kwam iets te laat. Van der Laan – Schaap ging gelijk op. Totdat Schaap demarreerde met 21, hetgeen moest om het gat van 33 caramboles te overbruggen. Lukte net niet: op drie puntjes van het eind zorgde een ongelukkig klosje voor zijn Waterloo en Greetjes doortocht naar de finale. Daarin zag Boelé zich geplaatst voor een lastige taak. Die Greet van der Laan stond ruim twee gemiddeld te draaien, ver boven verwachting en ver boven het moyenne van Jolanda! Even leek Jolanda zich weg te laten tikken, maar op tijd begon zij het tij te keren. Spanning sloeg toe bij Greet toen zij zag dat Jolanda zich echt niet zomaar liet afschminken. In de dertigste beurt en op het moment dat wedstrijdleader Henk Put de reglementen voor verlenging al in de hand had, viel toch de beslissing. Jolanda ongelukkig achterom, Greet uit en de allesbeslissende acquit voor een barrage werd door Jolanda verprutst (terwijl zij die bal zelden mist!).

Uit handen van Ida, Bianca en Marco (Piet's familie) ontving Greet van der Laan de wisselbokaal, een prachtig glazen object dat het clublokaal niet zal verlaten. Naast het portret van Piet Rijnders komt een mooie foto van Greet te hangen als eerste winnares. Fotograaf Rob Hartgring –erelid van Velsen- tekent daarvoor. Ook ontving iedere deelnemer een persoonlijk aandenken en kreeg Greet naast de bloemen en de wijn een mooie oorkonde, ontworpen door Albert van Setten.

Het zat erop! Na hartverwarmende complimenten en nog een borreltje werd er afscheid van elkaar genomen. De eerste Piet Rijnders Memorial was meer dan geslaagd. Dat er nog vele moge volgen.